

Dernæst beskyldte det ærede Medlem mig og mine Meningsfæller for, at vi vare en Gruppe Mænd, der repræsenterede særlige Agrarinteresser, ja, det ærede Medlem føjede til, et Landboparti med særlig „egoistiske Landbointeresser.“ Det maa jeg nedlægge en Protest imod. Jeg har altid sat en Ære i at betragte mig som Folkerepræsentant og aldrig som en enkelt Klasses Repræsentant, og det ærede Medlem skylder Bevis for denne sin Paa-stand, at vi særlig skulde repræsentere egoistiske Landbointeresser. Jeg vil henvise til min Deltagelse i det parlamentariske Arbejde her gennem en Række af Aar og spørge det ærede Medlem, hvor han kan bevise, at jeg har vist mig som en særlig egoistisk Landborepræsentant. Jeg behøver her kun at henvise til den Lovgivning, jeg og mine Meningsfæller deltog i i Begyndelsen af 90-erne, og spørge, om det kan siges, at det var egoistiske Landbointeresser, der der gjorde sig gældende. De humane Love, der bløve vedtagne her med Tilslutning fra vor Side i Begyndelsen af 90-erne, vare saa langt fra at være Udtryk for særlige Landbointeresser, at det tværtimod var humane Love, der kom Smaafolk væsentligst til gode indenfor vort Samfund.

Det ærede Medlem beskyldte mig for, at jeg var Modstander, særlig Modstander af Arbejderorganisationer paa Landet. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har den Oplysning fra, thi jeg har aldrig nogen Sinde stillet mig hindrende i Vejen for Organisationer af Arbejdere eller Smaafolk paa Landet. Tværtimod, jeg kan henvise til, at jeg har været Medlem af den fynske Husmandsforening fra det Øjeblik, den blev stiftet, og det turde jo dog være et Vidnesbyrd, der peger i noget anden Retning end den af det ærede Medlem antydede.

Det ærede Medlem rettede et stærkt Angreb paa Valgkredsloven af 24. December 1894, og jeg forstod saa godt det ærede Medlems Hensigt. Det var for at anspore Ministeriet yderligere til at fastholde det Forslag, der her foreligger. Jeg vil dog sige om den Valgkredsordning, der nu er gældende i Henhold til Loven af 1894, at den har i særlig Grad gavnnet Byerne, det er ikke just Landbointeresser, der der have gjort sig gældende. Det forøgede Valgkredsantal, der kom til Stede i Henhold til denne Loy, kom jo dog særlig København, Frederiksberg, Aarhus, Odense og i det hele de større Byer til gode. Det var Vælgerne i Købstæderne, der sær-

lig høstede Nytte af denne Valgkredsordning. Det ærede Medlem kom i denne Forbindelse til at citere en Slagsang, en Valgsang, som han kaldte den, fra 1895. Han kaldte denne Slagsang for et „bevinget“ Ord. Det var et Citat af denne Slagsang, der lød saaledes:

„En Grundlovsbryder,
en Valgkredssnyder,
en durkdreven Valgflæskbyder.“

Jeg ved ikke, om det var det ærede Medlems Hensigt ved at citere disse Linier at præstere for os et Stykke fint Poesi, saaledes som Poesi nu en Gang skal serveres, naar den skal gøuteres af københavnske Vælgere. (*Borgbjerg*: Nej!) Naa, det var ikke det ærede Medlems Hensigt, ja saa antager jeg, at det ærede Medlems Hensigt var at vise, hvor hensynsløst og grovkornet man den Gang gik til Værks i sit Angreb paa det daværende Flertal. Jeg maa da tilstaa, at Forholdene her i Landet desværre nu ere saadanne, at et Stikord, et Slagord tidt og ofte vejer mere i den offentlige Debat end 100 udmærket dygtige, oplysende Foredrag. Derfor er det saa ofte, at man tyr til den Slags i den offentlige Polemik, men det er ikke sagt, at det er nogen Ros for dem, der bruge den Slags Stikord, lige saa lidt som det er en Ros for den Befolning, der lader sig drage i alt for stærk Grad af Stikord og Slagord i Stedet for af de Kendsgøringer, der foreligge. Men hvordan man nu end betragter denne Sag, vil jeg for mit Vedkommende sige, at det har været mig en Trøst at se, at trods alle de voldsomme Udbrud, som man den Gang tillod sig mod os, have de Herrer — ogsaa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds —, efter at de kom i Flertal i 1895, ganske rolig levet under den Valgordning, som vi tilvejebragte i 1894, uden nogen Protest i 11 Aar. Det er jo dog et Vidnesbyrd om, at der har været megen Forlorenhed i den Indignation, som gav sig Udtryk i den Slagsang, der blev citeret af det ærede Medlem.

Saa kom det ærede Medlem ind paa at omtale Forholdet mellem By og Land og oprullede for os et Billede af, hvor mange Landborepræsentanter der sidder i Rigsdagen, særlig i Landstinget. Hertil vil jeg sige, at det forekommer ikke mig at være demokratisk at spørge om, hvor en Mand bor, eller hvilken borgerlig Næringsvej han driver. Det rette demokratiske Sindelag, synes mig, maa være det at spørge om en Mands Grundsætninger, hans Anskuelse, hans Opfattelse af de